

interfax-УКРАЇНА

ІНФОРМАЦІЙНЕ АГЕНТСТВО

[Головна](#) | [Події](#) | [Політика](#) | [Економіка](#) | [Інвестиції](#) | [Телеком](#) | [Медицина](#) | [Дипломатія](#)

СПЕЦТЕМИ: [Червоний Хрест](#) | [Відновлення України](#) | [Війна](#) | [Енергетика](#) | [Бронювання](#)

[Спецпроекти](#)

ВАЖ

Україні: Day у Д лідера інтелекту врядує

ОСТ

Учасники перелік

Огляд-г валют е

Україна вільну т співроб

Уроки я вчиться

Огляд-г валют е

Кандид іншими роботою

Огляд-г валют е

Огляд-г валют е

Огляд-г валют е

Оголош проєкти

Стаття представляє ключові макроекономічні показники України та світової економіки станом на кінець лютого 2026 року. Аналіз підготовлено на основі актуальних даних Державної служби статистики України (ДССУ), Національного банку України (НБУ), Міжнародного валютного фонду (МВФ), Світового банку, а також провідних національних статистичних відомств (Eurostat, BEA, NBS, ONS, TurkStat, IBGE). Максим Уракін, кандидат економічних наук і засновник інформаційно-аналітичного центру Experts Club, представив огляд поточних макроекономічних трендів, які визначали ситуацію в Україні та світі на початку 2026 року.

Макроекономічні показники України

Станом на кінець лютого 2026 року українська економіка зберігала режим керованої макрофінансової стабілізації, однак порівняно із січнем баланс ризиків став менш комфортним. Після початку циклу обережного пом'якшення монетарної політики НБУ інфляція знову дещо прискорилося, міжнародні резерви скоротилися з історично високих рівнів, а валютний ринок потребував значних інтервенцій регулятора. Водночас загальна макрофінансова ситуація залишалася контрольованою завдяки високому рівню резервів, зовнішній підтримці, збереженню попиту на гривневій інструменти та адаптивності бізнесу.

Українська економіка завершила 2025 рік із позитивною, але помірною динамікою. За оцінками Національного банку України, реальний ВВП у 2025 році зріс на 1,8%. Це означало збереження відновлювального тренду, але темпи зростання були значно нижчими за потреби післявоєнного відновлення. Основними обмеженнями залишалися наслідки війни, дефіцит робочої сили, пошкодження енергетичної інфраструктури, слабкість зовнішнього попиту на частину українського експорту та високий рівень невизначеності для інвестицій.

На 2026 рік НБУ також прогнозував зростання економіки на 1,8%. Така оцінка відображала обережний сценарій: внутрішній попит і бюджетні видатки підтримували економічну активність, але енергетичні ризики, війнні втрати та обмежені можливості експорту не давали підстав говорити про швидке прискорення.

«Лютий 2026 року показав, що Україна поки перебуває не у фазі повноцінного відновлення, а у фазі утримання макроекономічної керованості. Позитивні показники значною мірою спираються на зовнішнє фінансування, бюджетний попит, політику НБУ та адаптацію бізнесу. Це створює стабілізаційний ефект, але ще не формує достатньої внутрішньої основи для довгострокового зростання. Для переходу до нової якості відновлення Україні потрібні не лише резерви та допомога партнерів, а й нарощування виробництва, експорту, енергетичної автономності та інвестицій у людський капітал», – зазначив Уракін.

Інфляційна картина в лютому стала одним із головних сигналів для макроекономічної політики. За даними Державної служби статистики, які прокоментував НБУ, споживча інфляція у лютому 2026 року прискорилася до 7,6% у річному вимірі, тоді як у місячному вимірі ціни зросли на 1,0%. Базова інфляція залишилася на рівні 7,0% р/р. Це означало, що після січневого сповільнення інфляційний тиск повністю не зник, а окремі його компоненти знову почали посилюватися.

НБУ пояснював лютневу динаміку, зокрема, подорожчанням сирих продуктів харчування, зростанням вартості окремих послуг, впливом енергетичної ситуації на витрати бізнесу та певним прискоренням цін на пальне. Водночас регулятор відзначав, що загальна інфляційна траєкторія залишалася близькою до прогнозної. Це давало можливість не переглядати монетарну стратегію різко, але змушувало зберігати обережність у питаннях подальшого зниження ставки.

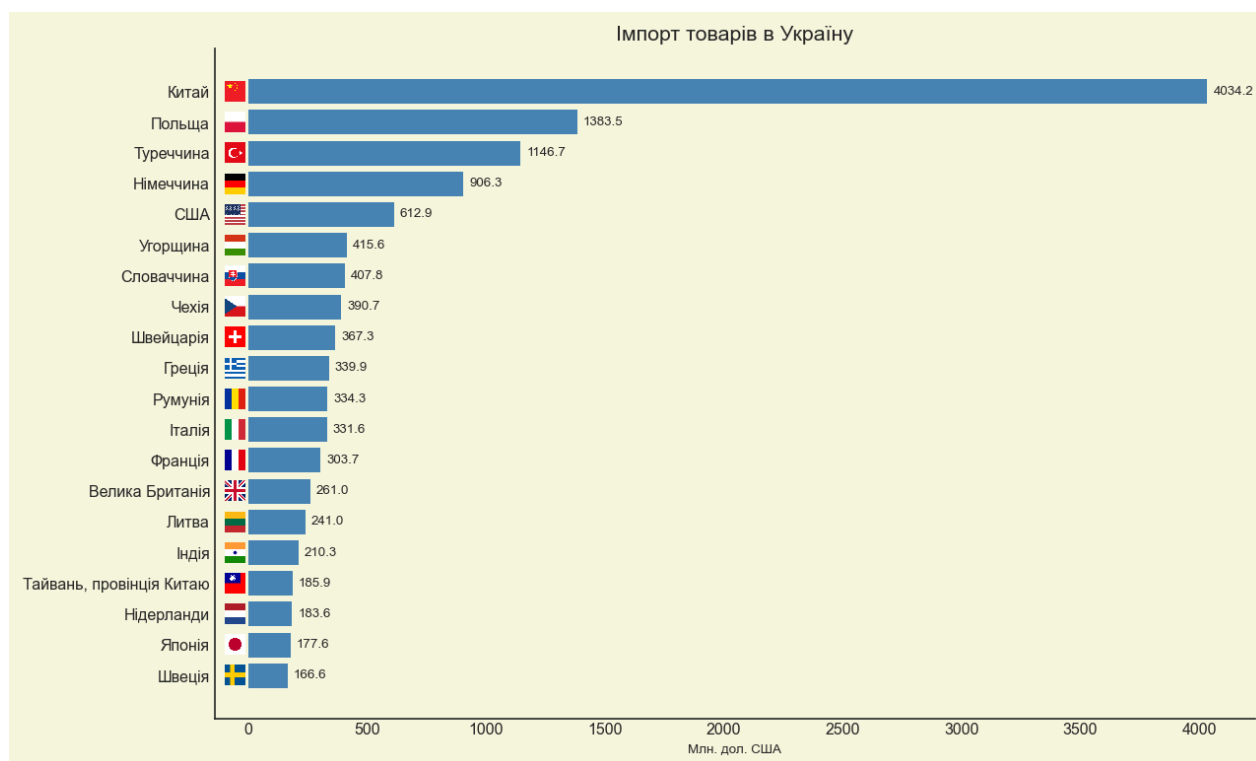
На кінець лютого облікова ставка НБУ становила 15,0%. Після зниження наприкінці січня регулятор фактично взяв паузу, оцінюючи, наскільки стійким є дезінфляційний тренд. Такий підхід виглядав логічним:

реальна дохідність гривневих інструментів залишалася важливим фактором стримування попиту на валюту, а валютний ринок і надалі потребував активної участі Національного банку.

«Лютневе прискорення інфляції не було критичним, але воно чітко показало межі швидкого монетарного пом'якшення. Україна не може дозволити собі різке здешевлення грошей лише заради короткострокового стимулювання економіки, оскільки це може посилити валютний попит і розхитати інфляційні очікування. У нинішніх умовах НБУ змушений балансувати між підтримкою економічної активності та збереженням довіри до гривні. Саме тому кожен наступний крок зі зниження ставки має бути дуже обережним і прив'язаним до реального послаблення ризиків», – підкреслив Уракін.

Валютний сектор у лютому залишався контрольованим, але напруженим. Станом на 1 березня 2026 року міжнародні резерви України становили близько \$54,8 млрд. Це було на 5% менше, ніж на початок лютого, однак рівень резервів залишався історично високим і відповідав приблизно 5,7 місяця майбутнього імпорту. Зниження резервів було зумовлене насамперед інтервенціями НБУ на валютному ринку та борговими виплатами держави в іноземній валюті.

У лютому чистий продаж валюти Національним банком становив майже \$3 млрд. Це свідчило про збереження структурного дефіциту валюти у приватному секторі. Надходження зовнішнього фінансування частково компенсували цей тиск, але не усували самої проблеми: українська економіка імпортує значно більше товарів, ніж експортує, а тому валютна стабільність і надалі істотно залежить від міжнародної допомоги та резервів НБУ.

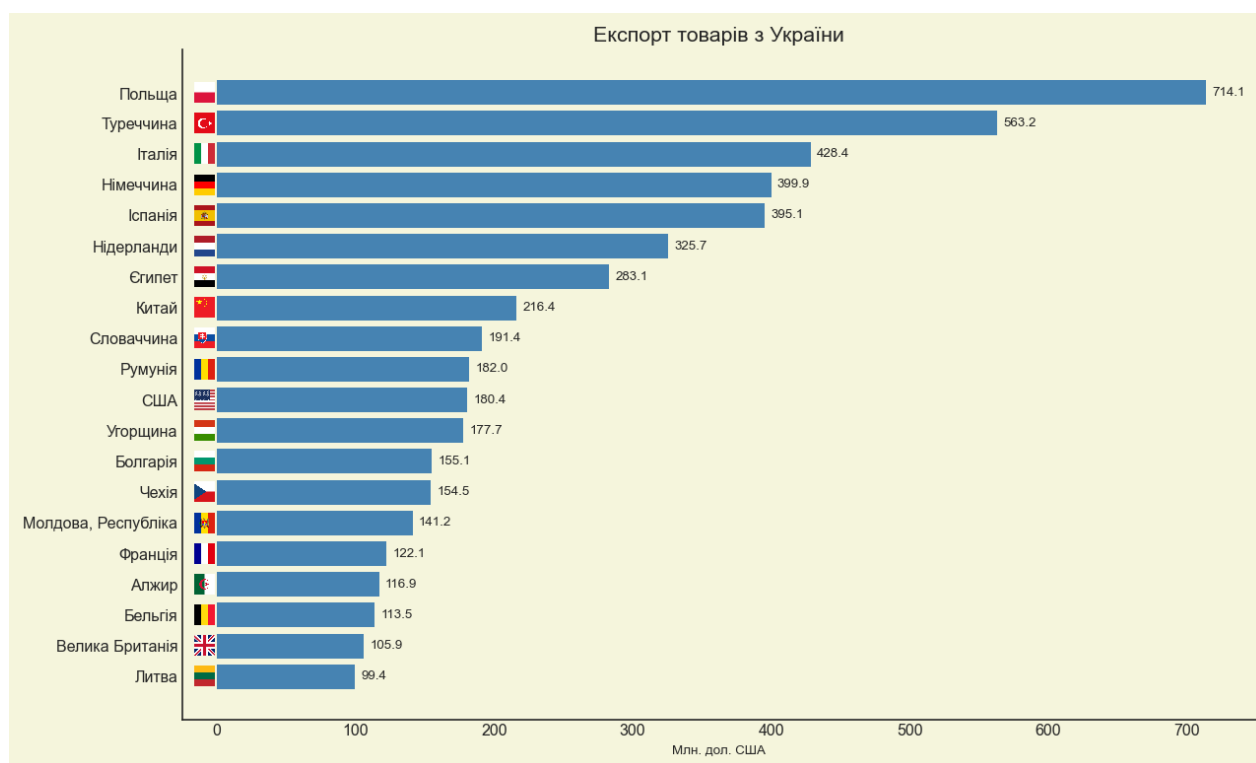

Зовнішня торгівля залишалася одним із найслабших елементів макроекономічної конструкції. За даними Державної митної служби, у січні-лютому 2026 року товарообіг України становив \$21,3 млрд. Імпорт досяг \$14,8 млрд, тоді як експорт — лише \$6,5 млрд. Отже, товарний дефіцит за два місяці перевищив \$8 млрд. Це означало, що імпорт більш ніж удвічі перевищував експорт, а внутрішній попит на іноземні товари, енергоносії, обладнання та споживчі товари залишався значно вищим за валютну виручку від продажу української продукції за кордон.

Найбільшими джерелами імпорту залишалися Китай, Польща та Туреччина. У структурі імпорту важливу роль відігравали машини, обладнання, транспортні засоби та паливно-енергетичні товари. Найбільшими напрямками українського експорту були Польща, Туреччина та Італія, а основою експорту залишалися продовольчі товари, метали та окремі позиції машинобудування. Така структура підтверджує, що Україна поки не має достатньо диверсифікованої експортної бази для швидкого скорочення торговельного дефіциту.

«Саме зовнішня торгівля є ключовим індикатором довгострокової стійкості. Рекордні резерви та міжнародна допомога можуть стабілізувати ситуацію, але вони не замінюють власну експортну спроможність економіки. Коли імпорт більш ніж удвічі перевищує експорт, це означає, що країна фінансує значну частину споживання, інвестиційних потреб і воєнної економіки за рахунок зовнішніх джерел. Така модель виправдана в умовах війни, але стратегічно вона не може бути постійною. Якщо Україна хоче перейти від моделі виживання до моделі розвитку, їй потрібно збільшувати частку продукції з вищою

доданою вартістю, розвивати переробку, логістику, енергетичну стійкість, оборонно-промисловий комплекс та технологічні виробництва», – наголосив Уракін.

Бюджетна ситуація в перші два місяці року також залишалася напруженою. За даними Міністерства фінансів, у січні-лютому 2026 року доходи загального фонду державного бюджету становили близько 466,8 млрд грн, тоді як касові видатки загального фонду — близько 546,5 млрд грн. Значну роль у доходах відігравали податкові надходження, митні платежі та міжнародні гранти, обсяг яких за два місяці становив понад 160 млрд грн.

Це підтверджує, що державні фінанси України залишаються працездатними, але структурно залежать від зовнішньої підтримки. Видатки на оборону, безпеку, соціальні виплати та обслуговування державних зобов'язань формують дуже високий рівень бюджетного навантаження. За таких умов ритмічність міжнародного фінансування, здатність уряду залучати кошти на внутрішньому ринку та збереження довіри до гривневих інструментів залишаються критично важливими.

«Бюджет України у 2026 році залишається бюджетом воєнної стійкості. Його завдання — не лише фінансувати оборону й соціальні зобов'язання, а й утримувати довіру до державних фінансів. Але коли значна частина доходів прямо або опосередковано пов'язана з міжнародною підтримкою, країна не може дозволити собі втрату ритмічності фінансування. Уряд має одночасно працювати над трьома завданнями: забезпечувати зовнішні надходження, розвивати внутрішній ринок

запозичень і поступово розширювати власну податкову базу через відновлення економічної активності», – зазначив Уракін.

Глобальна економіка

Світова економіка станом на кінець лютого 2026 року виглядала стійкішою, ніж можна було очікувати в умовах високої геополітичної напруженості, боргових ризиків і перебудови глобальних ланцюгів постачання. Міжнародний валютний фонд у січневому оновленні World Economic Outlook прогнозував зростання світової економіки на 3,3% у 2026 році та 3,2% у 2027 році. Це означало відсутність сценарію глобальної рецесії, але також не свідчило про повернення до швидкого й синхронного зростання.

США залишалися одним із головних стабілізаторів світової економіки. Реальний ВВП США у IV кварталі 2025 року зріс на 1,4% у річному вимірі після значно сильнішого третього кварталу, а за підсумками 2025 року економіка збільшилася на 2,2%. Основними драйверами були споживчі витрати та приватні інвестиції. Водночас інфляція поступово знижувалася: у січні 2026 року CPI становив 2,4% у річному вимірі після 2,7% у грудні 2025 року. Федеральна резервна система наприкінці січня зберегла діапазон ставки федеральних фондів на рівні 3,5–3,75%.

Для України американська економічна динаміка мала подвійне значення. З одного боку, стійкість США підтримувала глобальний попит і фінансові ринки. З іншого — збереження відносно високих ставок означало, що глобальна ліквідність залишалася не надто дешевою, а країнам із підвищеним ризиком було складніше розраховувати на різке здешевлення капіталу.

Євросона перебувала в іншій фазі циклу. Її економіка демонструвала слабше зростання, але інфляція була ближчою до цілі. За оцінками Eurostat, у IV кварталі 2025 року ВВП євросони зріс на 0,3% порівняно з попереднім кварталом, а за підсумками 2025 року — приблизно на 1,5%. Європейський центральний банк на початку 2026 року зберігав депозитну ставку на рівні 2,0%, ставку основних операцій рефінансування — 2,15%, а ставку граничного кредитування — 2,40%. Лютневий інфляційний фон у євросоні залишався близьким до цільового рівня.

Для України європейська економіка є ключовим зовнішнім середовищем через торгівлю, фінансування, міграцію, логістику та процес інтеграції до ЄС. Однак слабке зростання євросони означає, що зовнішній попит з боку європейських партнерів навряд чи стане самостійним потужним

драйвером українського експорту у 2026 році. Україна має орієнтуватися не лише на обсяги поставок сировини, а й на виробничу інтеграцію в європейські ланцюги доданої вартості.

Велика Британія залишалася прикладом економіки з помірним зростанням і все ще підвищеним інфляційним фоном. Після слабкої динаміки наприкінці 2025 року британська економіка входила у 2026 рік обережно: сектор послуг залишався головною опорою, тоді як промисловість і будівництво не давали сильного імпульсу. Інфляція у січні 2026 року сповільнилася до 3,0% у річному вимірі, але все ще перевищувала ціль Банку Англії. Це обмежувало простір для швидкого монетарного пом'якшення.

«Світова економіка на початку 2026 року не виглядала кризовою, але її не можна назвати однорідно сильною. США зберігали позитивну динаміку, хоча вже без перегрітого темпу; євросона фактично балансувала між низькою інфляцією і слабким зростанням; Велика Британія мала повільне зростання, але все ще підвищений інфляційний фон. Для України це означає, що зовнішній попит навряд чи стане потужним самостійним драйвером відновлення. Глобальне середовище радше створює помірно сприятливі фінансові умови, але не гарантує автоматичного зростання українського експорту», — зазначив Уракін.

Китай завершив 2025 рік із формально сильним результатом: ВВП країни зріс на 5,0%, до понад 140 трлн юанів. У лютому 2026 року споживча інфляція в КНР становила 1,3% у річному вимірі, що було вище за попередні слабкі показники, але все ще свідчило про помірний внутрішній ціновий тиск. Китай зберігав потужну виробничу та експортну базу, але питання внутрішнього попиту, ринку нерухомості та боргового навантаження залишалися важливими обмеженнями.

Індія, навпаки, залишалася одним із найдинамічніших великих ринків світу. За першою авансовою оцінкою уряду, реальний ВВП Індії у 2025/26 фінансовому році мав зрости на 7,4%, а у третьому кварталі фінансового року темп зростання оцінювався на рівні 7,8%. Головним драйвером залишався сектор послуг, а також внутрішній попит. Інфляція в Індії на початку 2026 року залишалася помірною, що створювало сприятливі умови для збереження високої економічної динаміки.

Туреччина на початку 2026 року продовжувала демонструвати поєднання економічного зростання та високої інфляції. За офіційними оцінками, ВВП Туреччини у 2025 році зріс на 3,6%, однак інфляція у лютому 2026 року становила понад 31% у річному вимірі. Це означало, що країна зберігала ділову активність і внутрішній попит, але ціною

високого цінового тиску та потреби у жорсткій макроекономічній політиці.

Бразилія виглядала більш збалансовано. Її ВВП у 2025 році зріс на 2,3%, до 12,7 трлн реалів у поточних цінах, а інфляція IPCA за підсумками 2025 року становила 4,26%. Зростання підтримували аграрний сектор, послуги та промисловість. Для глобальної економіки Бразилія залишалася важливим прикладом великого ринку, який поєднує сировинний потенціал, внутрішній попит і відносно контрольований інфляційний фон.

«Китай, Індія, Туреччина і Бразилія дуже добре показують, наскільки різною стала динаміка великих економік, що розвиваються. Китай має великий масштаб і сильну виробничу базу, але все ще стикається зі структурними дисбалансами та недостатньо потужним внутрішнім попитом. Індія демонструє найпереконливіше поєднання високого зростання та помірної інфляції. Туреччина зберігає динаміку, але ціна цього зростання — дуже високий інфляційний фон. Бразилія рухається помірніше, але більш збалансовано. Для України важливо дивитися на ці приклади практично: у глобальній конкуренції виграють ті економіки, які здатні одночасно підтримувати макростабільність, виробничу базу, експорт і внутрішній інвестиційний попит», — вважає Уракін.

Висновки

Станом на кінець лютого 2026 року Україна зберігала макрофінансову керованість, але лютий показав, що стабілізація залишається крихкою. Інфляція прискорилася до 7,6% р/р, облікова ставка залишалася на рівні 15,0%, міжнародні резерви скоротилися до близько \$54,8 млрд, а валютний ринок потребував майже \$3 млрд чистих інтервенцій НБУ за місяць. Водночас резерви залишалися достатніми, бюджет виконувався за підтримки внутрішніх надходжень і міжнародних грантів, а економіка зберігала позитивну динаміку.

Головними слабкими місцями української економіки залишалися високий торговельний дефіцит, залежність бюджету від зовнішнього фінансування, воєнні ризики, дефіцит робочої сили, енергетична вразливість та недостатня експортна диверсифікація. Позитивними факторами були високі міжнародні резерви, контрольована монетарна політика, адаптивність бізнесу, продовження міжнародної підтримки та збереження функціональності державних фінансів.

Світова економіка на той самий момент демонструвала помірну стійкість. МВФ прогнозував глобальне зростання на рівні 3,3% у 2026

році. США залишалися сильними, але вже без надмірного перегріву; єврозона балансувала між слабким зростанням і майже цільовою інфляцією; Китай зберігав масштаб, але мав структурні виклики; Індія залишалася головним драйвером зростання серед великих економік; Туреччина боролася з високою інфляцією; Бразилія демонструвала помірно позитивну динаміку.

«Лютий 2026 року став для України нагадуванням, що макрофінансова стабільність у воєнних умовах є не остаточним результатом, а процесом постійного балансування. Країна має фінансову подушку у вигляді резервів і підтримки партнерів, але довгострокова стійкість залежатиме від здатності створити власну економічну базу зростання. Для цього у 2026 році критично важливими залишаються інвестиції в енергетику, переробку, логістику, експортні виробництва, технології та людський капітал. Без цього навіть високі резерви та зовнішня допомога залишатимуться лише фінансовою подушкою, а не джерелом довгострокового розвитку», — підсумував Уракін.

Щомісячний аналітично-статистичний продукт "Економічний Моніторинг" доступний для клієнтів Інтерфакс-Україна.
Керівник проекту "Економічний Моніторинг", директор з розвитку та маркетингу Інтерфакс-Україна, Максим Уракін

Теги: [#уракін](#) [#економічний_моніторинг](#)

Оформити тестову підписку на продукти агентства

Читати оперативні новини в офіційному Telegram-каналі

Слідкувати за головними повідомленнями агентства у Google News

ЩЕ ЗА ТЕМОЮ

15:39
08.06.2026

Культура перевірки компаній має стати частиною нової ділової інфраструктури України

16:33
19.05.2026

Основні економічні індикатори України та світу на початку 2026 року

16:12
22.04.2026

Основні економічні індикатори України та світу

18:02
02.04.2026

Українці найкраще ставляться до Німеччини, Франції та Британії, Китай і Угорщина мають найгірші оцінки – дослідження

19:04
27.02.2026

Довіра до сімейних лікарів залишається високою, попри критичні оцінки медреформи – опитування

16:31
20.10.2025

Основні економічні індикатори України та світу – огляд

21:13
28.09.2025

Основні економічні індикатори України та світу у I півріччі 2025 року

16:00
01.09.2025

Основні економічні індикатори України та світу на травень 2025 року

14:34
20.06.2025

Форум «Хлібна індустрія — 2025» в Умані: головна подія ринку, що формує вектор змін

18:45

20.05.2025

Інформаційне агентство "Інтерфакс-Україна" запустило українськомовну версію інформаційного випуску "Економічний моніторинг"

[Пресцентр](#) [Продукти та послуги](#) [Вакансії](#) [Тестовий доступ](#) [Про агентство](#)

© 1992-2026, Інтерфакс-Україна. Всі права захищені

Вся інформація, розміщена на цьому веб-сайті, призначена тільки для персонального використання і не підлягає відтворенню і/або поширенню в будь-якій формі, інакше як за письмовим дозволом "Інтерфакс-Україна".

Комерційні матеріали розміщуються у розділах "Пресрелізи", "Промо" та "Спецпроекти" *. Агентство "Інтерфакс-Україна"

*У випадках суспільної значущості допускається публікація в цих розділах на безоплатній основі.

Усі матеріали, представлені у відкритій частині цього інформаційного ресурсу, розміщуються із затримкою бл... Сайт містить щонайбільше 20% добового обсягу матеріалів інформ агентства «Інтерфакс-Україна».

Повний доступ до онлайн- і офлайн-інформ-продуктів можливий за умови тестового та контрактного п... Авторське право поширюється на всі матеріали «Інтерфакс-Україна».